

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Obdo/28/2013
Identifikačné číslo spisu:	7211213377
Dátum vydania rozhodnutia:	29.04.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Darina Ličková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:7211213377.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s. r. o., Pajštúnska 5, 851 01 Bratislava, IČO: 35 724 803, zast. JUDr. Tomáš Kušnir, s. r. o., Údernícka 5, Bratislava, IČO: 36 613 843, proti žalovanému: E. W., nar. XX. U. XXXX, U., zast. opatrovníčkou JUDr. L. D., vyššou súdnou úradníčkou Okresného súdu Košice-okolie, za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaného: Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Vážecká 16, Prešov, IČO: 42 176 778, zast. JUDr. Ambrózom Motykom, advokátom, so sídlom Nám. SNP 7, Stropkov, o zaplatenie 482,79 Eur s prísl., vedenej na Okresnom súde Košice II pod sp. zn. 33Cb/132/2011, na dovolanie vedľajšieho účastníka na strane žalovaného proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach z 27. februára 2013, č. k. 3Cob/160/2012-96, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté uznesenie Krajského súdu v Košiciach z 27. februára 2013, č. k. 3Cob/160/2012-96 z r u š u j e a v e c v r a c i a odvolaciemu súdu na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

Okresný súd Košice II rozsudkom z 13. apríla 2012, č. k. 33 Cb 132/2011-56 zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 482,79 eur s 13% úrokom ročne zo sumy 363,68 Eur od 9. decembra 2006 do zaplatenia, ako aj nahradiť žalobcovi trovy konania vo výške 174,69 Eur. Právnomu zástupcovi vedľajšieho účastníka na strane žalovaného náhradu trov konania nepriznal.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie vedľajší účastník na strane žalovaného, pričom z obsahu odvolania vyplýva, že prvostupňový súd pri rozhodnutí odňal možnosť vedľajšiemu účastníkovi konať pred súdom, čím bol daný dôvod na zrušenie rozsudku podľa § 221 ods. 1 písm. f/ O. s. p., a preto navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok v celom rozsahu zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací najprv skúmal, či sú splnené podmienky odvolacieho konania z hľadiska včas podaného odvolania a dospel k záveru, že odvolanie vedľajšieho účastníka bolo podané oneskorene po uplynutí zákonnej 15-dňovej lehoty. Odvolací súd vychádzal z ust. § 201 O. s. p., § 204 ods. 1 O. s. p. a § 57 ods. 3 O. s. p.

Odvolací súd zistil z obsahu spisu, že napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa bol doručený vedľajšiemu účastníkovi dňa 17. mája 2012, lehota 15 dní na podanie odvolania proti tomuto rozhodnutiu začala plynúť nasledujúci deň po jeho doručení, teda 18. mája 2012 a uplynula dňa 1. júna 2012 (piatok). Vedľajší účastník mal zákonnú možnosť v zmysle § 204 ods. 1 O. s. p. podať odvolanie proti uzneseniu do 1. júna 2012 vrátane, tento však podal odvolanie elektronickým podaním až dňa 4. júna 2012, teda po uplynutí lehoty na podanie odvolania.

Odvolací súd preto podľa § 218 ods. 1 písm. a/ O. s. p. odvolanie vedľajšieho účastníka uznesením z 27. februára 2013, č. k. 3Cob/160/2012-96 odmietol ako oneskorene podané a nemohol preto ani odvolanie meritórne prejednať.

O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O. s. p. tak, že ich účastníkom odvolacieho konania nepriznal, keďže odvolateľ úspešný nebol a žalobcovi trovy odvolacieho konania nevznikli.

Proti tomuto uzneseniu podal dovolanie vedľajší účastník na strane žalovaného, pričom prípustnosť dovolania odvodzuje podľa ust. § 237 písm. f/ O. s. p.

Nesúhlasíme podal odvolanie po zákonom stanovenej lehote, ako to mylne uviedol odvolací súd vo svojom uznesení. Odvolateľ podal dňa 1. júna 2012 elektronickým podaním, podpísaným zaručeným elektronickým podpisom, odvolanie proti rozsudku súdu prvého stupňa a toto odvolanie bolo prostredníctvom elektronického systému ezaloby@justice.sk odoslané do systému 1 júna 2012 o 15.46 hod.

Systém ezaloby vygeneroval potvrdenku o úspešnom odoslaní odvolania do systému pod číslom podania 0900735812, pričom z potvrdenky vyplýva dátum podania 1. júna 2012. Vyššie uvedený dátum je určujúcim pre posúdenie dodržania lehoty na vykonanie podania, čo je výslovne uvedené aj v predmetnej potvrdenke v texte „Upozornenie“. Právny zástupca vedľajšieho účastníka je držiteľom certifikátu pre používanie zaručeného elektronického podpisu v zmysle zák. č. 215/2002 Z. z. V zmysle uvedeného je potrebné účinky doručenie posudzovať podľa kritérií elektronického doručovania a nie podľa kritérií, kedy je podanie so zaručeným elektronickým podpisom založené do súdneho spisu. Dovolateľ má za to, že odal odvolanie v zákonom stanovenej lehote, a preto navrhol, aby dovolací súd zrušil uznesenie odvolacieho súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O. s. p.) po zistení, že dovolanie má náležitosti vyžadované podľa ust. § 241 O. s. p. a je podané v súlade s ust. § 240 O. s. p., pristúpil ku skúmaniu, či v predmetnej veci je dovolanie prípustné.

Podľa ust. § 236 ods. 1 O. s. p. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

Keďže odvolací súd rozhodol o odvolaní odvolateľa formou uznesenia, dôvody prípustnosti dovolania podľa ust. § 239 ods. 1 a 2 O. s. p. nie je možné aplikovať, pretože odvolací súd týmto uznesením nezmenil rozsudok súdu prvého stupňa, nerozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločností (§ 109 ods. 1 písm. c/ O. s. p.) na zaujatie stanoviska a rozhodnutie odvolacieho súdu neodmietlo odvolanie proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa o zamietnutí návrhu na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O. s. p. Odvolací súd vo svojom rozhodnutí nepripustil voči nemu dovolanie z dôvodu, že ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného právneho významu a uznesenie odvolacieho súdu nerozhodovalo o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia a nešlo ani o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásenie za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky.

Dovolací súd preto pristúpil ku skúmaniu, či napadnuté uznesenie odvolacieho súdu netrpí vadami uvedenými v § 237 O. s. p.

Podľa ust. § 237 O. s. p. dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak: a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník konania, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c) účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo, alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f) účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g) rozhodoval vylúčený sudca, alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát.

Dovolací súd konštatoval, že v konaní na odvolacom súde nedošlo k vadám uvedeným v § 237 písm. a/, b/, c/, d/, e/ a g/ O. s. p., a tieto dovolateľ v dovolaní ani nenamietal.

Dovolateľ namietol vadu uvedenú v § 237 písm. f/ O. s. p., t. j., že mu postupom súdu sa odňala možnosť konať pred súdom.

Odňatím možnosti konať pred súdom sa rozumie postup súdu, ktorým znemožní účastníkovi konania realizáciu procesných práv priznaných mu Občianskym súdnym poriadkom za účelom obhájenia a ochrany jeho práv a právom chránených záujmov. Musí však ísť o znemožnenie realizácie konkrétnych procesných práv, ktoré by inak účastník mohol pred súdom uplatniť a z ktorých bol v dôsledku nesprávneho postupu súdu vylúčený. Za odňatie možnosti konať pred súdom treba považovať nielen procesný postup súdu, ale aj jeho rozhodnutie, v dôsledku ktorého účastník nemôže uplatniť svoje práva, napríklad preto, že jeho odvolanie bolo odvolacím súdom nesprávne odmietnuté.

Odvolací súd odmietol odvolanie dovolateľa z dôvodu, že bolo podané oneskorene, keďže rozsudok súdu prvého stupňa prevzal dňa 17. mája 2012, lehota na podanie odvolania mu začala plynúť 18. mája 2012 a uplynula dňom 1. júna 2012. Odvolací súd mal za to, že odvolanie podal odvolateľ elektronickým podaním až dňa 4. júna 2012, teda po uplynutí odvolacej lehoty.

S týmto záverom odvolacieho súdu sa dovolací súd nestotožnil. Pre posúdenie zachovania odvolacej lehoty pri elektronickom podaní odvolania je treba vychádzať zo skutočností, kedy bolo odvolanie prostredníctvom elektronického systému ezaloby@iustice.sk odoslané do systému, o čom svedčí správa od ezaloby@iustice.sk (č. l. 102), podľa ktorej bolo odvolateľove podanie k existujúcemu konaniu úspešne odoslané do systému s číslom podania: 0900735812 na Okresný súd Košice II k sp. zn. 33 Cb/132/2011 s dátumom podania 1. júna 2012. Aj z poučenia vyplýva, že „vyššie uvedený dátum je určujúci pre posúdenie dodržania lehoty na vykonanie podania, ak je táto lehota ustanovená zákonom alebo určená súdom“.

Dovolací súd poukazuje aj na potvrdenku o platnosti elektronického podpisu po úplnom overení - č. podania 0900735821 - odvolanie z 1. júna 2012 odoslaná 1. júna 2012 o 22:10:54 hod. z č. l. 73v.

Odvolací súd neskúmal náležitosti rozhodné pre posúdenie zachovania lehoty na podanie odvolania odvolateľom, nesprávne stanovil, že odvolanie bolo podané 4. júna 2012, a preto dospel k nesprávnemu právnomu záveru, že odvolanie bolo podané oneskorene a vydal nesprávne rozhodnutie, ktorým odvolanie odmietol, čím odňal vedľajšiemu účastníkovi možnosť konať pred súdom.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preto napadnuté uznesenie odvolacieho súdu zrušil podľa ust. § 243b ods. 3 O. s. p., keďže trpí vadou podľa § 237 písm. f/ O. s. p. a vec vrátil odvolaciemu súdu na ďalšie konanie.

Bude preto úlohou odvolacieho súdu opätovne posúdiť včasnosť elektronicky podaného odvolania a následne dôvodov v ňom uvedených a znova o odvolaní rozhodnúť, a to aj o trovách dovolacieho konania (§ 243b ods. 5 v spojení s § 224 ods. 1 O. s. p.).

Záverom dovolací súd uvádza, že neuniklo jeho pozornosti, že odvolací súd v napadnutom uznesení č. k.

3Cob/160/2012 v záhlaví uviedol, že odvolanie smeruje proti uzneseniu Okresného súdu Košice II, č. k. 33Cb/132/2011-56 z 13. apríla 2012, pričom správne malo byť uvedené, že ide o rozsudok Okresného súdu Košice II č. k. 33Cb/132/2011-56 z 13. apríla 2012.

Toto uznesenie bolo prijaté dovolacím senátom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.